

ПРЕДГОВОРЪ

Изъ съкровищниците на античността човѣ-
чеството може винаги да черпи съ пълни шепи. На-
шата българска младежъ, която особено въ днешно-
то болно време има належаща нужда отъ здрава
духовна храна, ще добие доста истинска мъдростъ,
така необходима за борбата въ живота, ако по-често
пие отъ сладкия изворъ на старитѣ. Поднасямъ на
вниманието на роднитѣ незаякнали поколѣния, па и
на възрастнитѣ, тоя малъкъ подборъ отъ обгорени
въ житейскитѣ изпитни и овѣковѣчени отъ тѣхъ рж-
ководни истини, за всѣки день отъ годината по една.
Нека тѣ, колкото и да сж външно прости, събрани
въ тая малка книжка за носене въ джобъ, бждатъ
огърличка отъ жълтички и придружаватъ навсѣкжде
като вѣрни другари сдобилия се съ тѣхъ! Кой се
смѣта тѣхенъ ковачъ?

Публилий Сиръ. Синъ на първи вѣкъ преди
Христа, той бива доведенъ още въ детинство въ
Римъ отъ Сирия като робъ, за своитѣ дарби полу-
чава свобода отъ господаря си, работи усилено надъ
себе си и се издига до завидна висота като тво-
рецъ на мимове, доста волни фарсове-комедии, про-
шарени на всѣка крачка съ поучителни изречения,
по-късно събрани отдѣлно. Споредъ думитѣ на Се-